

Gene Elde Mendil

Ceza

Ne kadar çok arif var, birçoğu sahte
Ne kadar çok tahrik var, edenler kahpe
Eli boş dönmüşsen, kalmamışsa hatırı dostun
Hiç hatırı kalmamış olan o kırk yıllık kahve

Caddeler mert değil, birçoğuna dert değil
Sefer taşıyla gezdiğim günler mi dertti
Yoksa okulda öğrenemediğim ders mi?
Hayallerimse planlarımdan daha güzeldi

Yüzüme bakmayan insanlar şimdi başka
Hepsi geldi aşka
Bilgin kalktı şaha
Ben değişmedim, hepiniz değiştiniz

"Ye kürküm, ye!" demedim
Eğer hatam varsa af ola
Eskiden gördüğüm rüya daha güzeldi
Ettiğim her kavgaysa boşa dalavereydi

Harcanmış her saat yitip giden her yıl
Sonbaharda dökülmüş yapraklar biri bendim

Mendil var, gözyaşımı sildim
Kendin tart as'l olan neydi ki
Kandil gibi, mum gibi, eridi tüm arkadaşlıklar
Bitince ağladık, sonunda gene elde

Mendil var, gözyaşımı sildim
Kendin tart as'l olan neydi ki
Kandil gibi, mum gibi erise her şey
Suçlu sen değil, suçlu ben değil

Gözlerim kan çanağı uykusuz durgun
Ne, ner'de, ne zaman yaptı lan vurgun?
Yapıtlarımın hepsi oynamayan kurgun
Eski okul dinlenmez, her vakit yorgun

Ceza ve Yener, soluksuz seferdeler
Adlarımızı bütün sokaklar heceler
Dert, çile, keder, biz çekeriz birader
Düşsek de sorun olmaz, tanır bizi yerler

Çıktığımız her yer bizim mahalleler
Gün gelir peynir ekmek çayla gider
Gün gelir en kral restoran ayakta bekler
Saygı, sevgi, racon sade sokak der

Sigaramın ateşinden oluşan küller
Bizim hayatta açmadan soldu güller
Her yazılan kafiye vakitsiz gürler
Hayde bre selam doğan güne birader

Mendil var, gözyaşımı sildim
Kendin tart as'l olan neydi ki
Kandil gibi, mum gibi, eridi tüm arkadaşlıklar
Bitince ağladık, sonunda gene elde

Mendil var, gözyaşımı sildim
Kendin tart as'l olan neydi ki
Kandil gibi, mum gibi erise her şey
Suçlu sen değil, suçlu ben değil

Artık aşkı yüzdelerle hesaplamaktalar
Parayla satın alınmış sevgiliyle aşk yaşanmaz
Meşkten önce köşk isteyen hep yalancı aşık
Kalansa sahte sözler birçoğu da buna inanmış

Aşkı tarif etti birçok şiir köşke nazır
Romantik olmak için herkes hazır ve nazır
Belki sevmek, ya da sevmemektir mesele
Belki de geri dönmemektir sevdin mi bir kere, neyse

Gereken kalp, sadakat gerisi boş
Sağına soluna bir bak seni seven kim
Sen kimi seversin, sonuna dek ne dost
Ne yar, ne de kanından hiçbir kimse var

Sen [?] hadi gününü gün et, yol uzun
Fakat soluklanacak hiç vakit yok, sorun bu
Artık uğraşamıyorum bak bir fıçı dolusu
Dert elime koluma bağlandı ama gene de

Mendil var, gözyaşımı sildim
Kendin tart as'l olan neydi ki
Kandil gibi, mum gibi, eridi tüm arkadaşlıklar
Bitince ağladık, sonunda gene elde

Mendil var, gözyaşımı sildim
Kendin tart as'l olan neydi ki
Kandil gibi, mum gibi erise her şey
Suçlu sen değil, suçlu ben değil

Dur poli yüzlü boy, inatla yaptın rol
Ateşim hâlâ kor, aklım Sigmund Freud
Oidipus kompleksli bana bulaşma
Verin ona bir ayna, bir kere bak lan

Gururu çok büyük olur küçükse insan
Eşeklik baki kalır okusa ilim irfan
Saklarım sırsan, etimi ısırsan
Yanmaz canım canbaz, kılı kırk yarsan

Susamam, hak ver, batek bir et ver
Hepimizin aynı yolu, yolun sonudur makber
Her satırımı yazdım son eserim gibi
6 ay verdiler, 23 sene oldu, kim gidici?

Müzikten önemli şeyler de var dostluk gibi
Bize geldi çoğu müzisyen dost gibi
Daha ne bencil düşman yarattı
Haberim yoktu hayatımdan bir kahpe daha azaldı

Mendil var, gözyaşımı sildim
Kendin tart as'l olan neydi ki
Kandil gibi, mum gibi, eridi tüm arkadaşlıklar
Bitince ağladık, sonunda gene elde

Mendil var, gözyaşımı sildim
Kendin tart as'l olan neydi ki

Kandil gibi, mum gibi erise her şey
Suçlu sen değil, suçlu ben değil

Etrafım sarıldı, çember daraldı, ben bunaldım
Ekran karıncalandı, görmez oldu bu gözlerim
Bu dükkân kapandı meydan boş kalınca
Sürç-i lisan etiysem ben af ola, döner bu devran

Kayıtsız şartsız dost kimdir? Kervan geçmez bir yerdeyiz
Ve fark edildi araya konmaya çalışılan mesafeler
Tamam uzak durun da şöyle ben de gölge istemem
Unuttum tüm bildiklerimi ve yeniden yazdı eller

Aşkı fazla gördük, aşka geldik, aşka bindik
Belki çok yüklendik, öyle geldi, şöyle oldu, böyle gider sandık
Öylesine düşündük hep
Böylesine dolunca çıkmazlar birer birer bunaldık

Fırsatlar azaldı, hemen yardım edin tez elden
Önüne baksan yürü ve çalış kurumasın değirmen
Vicdanınla hareket et ki solmasın çiçekler hiç
Kimseye kalmamış ki, kalmaz bu bedesten

Mendil var, gözyaşımı sildim
Kendin tart as'l olan neydi ki
Kandil gibi, mum gibi, eridi tüm arkadaşlıklar
Bitince ağladık, sonunda gene elde

Mendil var, gözyaşımı sildim
Kendin tart as'l olan neydi ki
Kandil gibi, mum gibi erise her şey
Suçlu sen değil, suçlu ben değil